

Sygn. akt VI U 303/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2021 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2021 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. K.

przeciwko (...) w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

w związku z odwołaniem M. K.

od orzeczenia W.w W.

z dnia 2 lipca 2020 roku, Nr WN-I. (...)1. (...)2020

zmienia zaskarżone orzeczenie (...) w W. z dnia 2 lipca 2020 roku, Nr WN-I. (...)1. (...)2020, oraz poprzedzające je orzeczenie (...) Zespołu (...) o (...)w W. z dnia 6 kwietnia 2020 roku, nr: (...), w ten sposób, że w tym orzeczeniu (...) Zespołu (...) o (...) w W. z dnia 6 kwietnia 2020 roku postanawia w punkcie:

I. zaliczyć M. K. do stopnia niepełnosprawności – znacznego;

oraz w zakresie wskazań dotyczących w punkcie:

6. korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki – wymaga,

7. konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji – wymaga.

ZARZĄDZENIE

(...)(...)

Sygn. akt VI U 303/20

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 6 kwietnia 2020 roku, nr: (...), (...) do(...) (...) w W. zaliczył M. K. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności o symbolu przyczyny 05-R na stałe, ze wskazaniem, że nie da się ustalić początku niepełnosprawności oraz, że ten stopień umiarkowany datuje się do 1 kwietnia 2020 roku. W zakresie wskazań (...) podał, że istnieje konieczność zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce

techniczne ułatwiające funkcjonowanie według wskazań lekarza specjalisty, istnieje konieczność korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki według potrzeb oraz nie istnieje konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Orzeczeniem z dnia 2 lipca 2020 roku, Nr WN-I. (...)1. (...)2020, (...) (...) utrzymał w mocy orzeczenie z dnia 6 kwietnia 2020 roku.

(orzeczenie z dnia 6 kwietnia 2020 r. i z dnia 2 lipca 2020 r. – akta (...))

Od powyższego orzeczenia (...) M. K. złożyła odwołanie wnosząc o zaliczenie jej do znacznego stopnia niepełnosprawności z powodu pogarszającego się stanu zdrowia oraz ustalenie wskazań w punktach 6 i 7.

(odwołanie – k. 1-3)

W odpowiedzi na odwołanie (...) wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie – k. 58-59)

Sąd ustalił, co następuje:

M. K. cierpi na reumatoidalne zapalenie stawów, które leczy od 30 lat. Z tego powodu była wielokrotnie hospitalizowana. Odbywała rehabilitacje z powodu reumatoidalnego zapalenia stawów. Nie pracuje od 35 lat w uprzednio wykonywanym zawodzie. W 2018 roku przeszła złamanie kości łonowej prawej. Cierpi na nadciśnienie tętnicze, hipercholesterolemię i stan po operacji cieśni nadgarstka prawego. Zakwalifikowana do operacji odbarczenia lewego nerwu pośrodkowego. W obrębie kręgosłupa ma zaawansowane i uogólnione zmiany zwyrodnieniowo dyskopatyczne, jak również zwyrodnienie stawów kolanowych i bioder.

Porusza się za pomocą dwóch kul łokciowych, pochylona do przodu, bardzo powoli, ze znacznym utykaniem. Porusza się bardzo mocno niewydolnie z powodu zwyrodnienia mięśni bioder. Rozbiera się z pomocą w szczególnej części dolnych odnośnie dołu garderoby. Porusza się w zakresie kręgosłupa w sposób ograniczony, nie może wykonać skłonu. Z powodu reumatoidalnego zapalenia stawów ma deformację stawów palców dłoni z upośledzeniem sprawności chwytnej ze znaczną ulanryzacją, szczególnie po lewej stronie. Ma pogrubione stawy w palcach z ograniczeniem wyprost w stawach. Ma ograniczony wyprost w stawie łokciowym, osłabioną siłę mięśni oraz chwyt i upośledzona sprawność manualną. W zakresie ruchomości stawów biodrowych jest widoczne ograniczenie.

Jest niezdolna do pracy, wymaga w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, ponieważ nie jest zdolna do zaspokajania podstawnych potrzeb życiowych: samoobsługi, samodzielnego poruszenia się, kontaktu z otoczeniem. U odwołującej występuje całkowita zależność od innej osoby. Wymaga konieczności korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Stan zdrowia odwołującej nie rokuje jakiegokolwiek poprawy, jest niepełnosprawna w stopniu znacznym z przyczyn ortopedycznych na stałe ze względu na postępujący charakter zmian chorobowych.

(opinia ortopedy M. G. – k. 69-71)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego specjalisty ortopedy M. G. która była spójna, zawierała logiczne wnioski, została wydana będąc poprzedzaną analizą dokumentacji medycznej złożonej do akt

sprawy i akt (...) oraz badania odwołującej. Wnioski z tej opinii są dla Sądu spójne z tym co ustalił biegły oceniając stan zdrowia odwołującej. Żadna ze stron nie składała zastrzeżeń do opinii sporządzonej przez biegłego wobec czego Sąd nie miał podstaw aby kwestionować zawarte w niej ustalenia.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

O istnieniu znacznego stopnia niepełnosprawności przesadzają łącznie trzy przesłanki; pierwsza – naruszona sprawność organizmu, druga – niezdolność do pracy albo zdolność do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i trzecia – konieczność opieki (stałej lub długotrwałej) i pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

W tej sprawie Sąd zgadza się z opinią biegłego ortopedy M. G., że odwołująca jest niepełnosprawna w stopniu znacznym. Po pierwsze odwołująca ma naruszoną sprawność organizmu, ponieważ w stosunku do osób zdrowych cierpi na reumatoidalne zapalenie stawów, zwyrodnienia i dyskopatie w obrębie kręgosłupa, zwyrodnienia stawów biodrowych, co powoduje ograniczenie możliwości poruszenia się, wydolność chodu oraz samoobsługę, na co dzień. Po wtóre odwołująca ze względu na daleko posunięte zmiany reumatoidalne, a tym samym osłabienie siły chwytu, ma duże trudności z poruszeniem się, wywołane zmianami zwyrodnieniowymi, brak możliwości skłonu i jak wskazywał biegły, jest całkowicie niezdolna do pracy. Sąd w pełni się z tym zgadza ponieważ biegły szeroko opisał w jaki sposób odwołująca porusza się (za pomocą kul łokciowych, powoli, niewydolnie) oraz w jaki sposób ma trudności z chwytaniem czy też komunikacją. Powoduje to, że odwołująca nie jest zdolna do podjęcia jakiejkolwiek pracy. Po trzecie odwołująca jest całkowicie zależna od osób trzecich w zakresie samoobsługi, rozbierania się, pomocy w funkcjonowaniu na co dzień z powodu ograniczeń o których mowa była wyżej. Wobec tego istnieje konieczność opieki stałej lub długotrwałej i pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Odwołująca bez pomocy osób trzecich nie jest w stanie funkcjonować na co dzień, tak by prowadziła w sposób odpowiedni codzienną egzystencję.

Wszystkie powyższe rozważania powodują, że Sąd stwierdził spełnienie wszystkich przesłanek, które pozwalają na zaliczenie odwołującej do znaczonego stopnia niepełnosprawności, wobec czego orzeczenie (...), które ustaliło umiarkowany stopień niepełnosprawności podlega zmianie, a odwołującą należy zaliczyć do znacznego stopnia niepełnosprawności.

Odwołanie zasługiwało również na uwzględnienie w zakresie punktów 6 i 7 wskazań. Biegły jednoznacznie stwierdził, że u odwołującej ze względu na jej stan zdrowia, postępujące zmiany w zakresie stanu zdrowia istnieje konieczność korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki. Powoduje to, że odwołująca może prowadzić dalej rehabilitację, terapie, które będą pozwalały na ograniczenie tempa postępowania zmian chorobowych. Nadto istnieje konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, ponieważ jak wskazywano już wyżej u odwołującej niemożliwym jest prowadzenie samodzielnej egzystencji na co dzień, a to powoduje jej całkowitą zależność od innych osób. Tym samym skutkuje to ustaleniem, że prowadzenie samodzielnej egzystencji na co dzień, tj. samoobsługi, robienia zakupów, sprzątania, toalety, wymaga pomocy innej osoby, ponieważ odwołująca ma ograniczoną siłę chwytu oraz mocno niewydolny sposób poruszenia się.

Mając na względzie powyższe rozważania orzeczono na podstawie wskazanych przepisów jak w sentencji wyroku.